

Sygn. akt III C 820/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 19.910,40 zł (dziewiętnaście tysięcy dziewięćset dziesięć złotych czterdzieści groszy) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania należnymi stronie powodowej.

Sygn. akt III C 820/17

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

W dniu 13 kwietnia 2017 r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. kwoty 19.910,40 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2017 r. oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana oraz Bank (...) S.A. Grupa (...) (dawniej (...) Bank S.A.) zawarli w dniu 24 kwietnia 2008 r. umowę bankową, na podstawie której strona pozwana otrzymała kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwana nie wywiązała się z zobowiązania, wobec czego niespłacona należność główna stała się wymagalna wraz z odsetkami za opóźnienie. W dniu 28 maja 2015 r. Bank (...) S.A. Grupa (...) (dawniej (...) Bank S.A.) zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na niego całość praw i obowiązków wynikających z umowy bankowej. Dnia 4 marca 2016 r. strony zawarły na czas oznaczony umowę ugody, w której pozwana uznała co do zasady i wysokości wierzytelność przysługującą poprzednikowi powoda w kwocie bazowej 17.510,19 zł i zobowiązała się do jej spłaty. Strony ustaliły, że spłacana przez pozwaną wierzytelność zostanie powiększona o odsetki umowne liczone od kwoty bazowej, począwszy od daty płatności pierwszej raty wg stopy procentowej określonej w ugodzie za czas jej trwania. Strony uzgodniły, że w przypadku dokonywania wpłat

w terminach i wysokości określonej w ugodzie wysokość odsetek umownych wyniesie 8.316,47 zł. W ugodzie sumę 25.826,66 zł rozłożono na raty, płatne w wysokości i terminach w niej wskazanych. Pozwana nie dokonała żadnych wpłat objętych ugodą. Zgodnie z postanowieniami ugody z uwagi na niespłacenie dwóch kolejnych rat wierzyciel wypowiedział ugodę, co skutkowało jej wygaśnięciem, a kwota zadłużenia uznana przez pozwaną została powiększona o dalsze odsetki w wysokości również dwukrotności stopy odsetek ustawowych za opóźnienie. Zadłużenie pozwanej ustalono na kwotę 19.910,40 zł, w tym niespłacona kwota bazowa z ugody wyniosła 17.510,19 zł. Obok tej kwoty powód naliczył odsetki umowne od tej kwoty w wysokości 663,57 zł, a także odsetki za opóźnienie obliczone w wysokości dwukrotności stopy odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 28 lipca 2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, tj. 1.736,64 zł.

W sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty pozwana podniosła okoliczności dotyczące jej sytuacji materialnej i zdrowotnej, wskazała, że od lat posiada zajęcia komornicze, dochody nie wystarczają jej na lekarstwa. Pozwana podniosła także, że nie może spłacać zaległych zobowiązań, opłacać czynszu, mediów, nie ma środków na życie. Analogiczne okoliczności pozwana przywołała w piśmie procesowym z dnia 19 marca 2018 r.

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2018 r. powód podtrzymał żądania pozwu, przywołując dodatkowe okoliczności na jego poparcie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2008 r. pozwana zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną w G., którego następcą prawnym jest Bank (...) Spółka Akcyjna w G., umowę kredytu, na podstawie której otrzymała kwotę 14.864,68 zł. Pozwana zobowiązała się do zwrotu tej kwoty w 60 miesięcznych ratach wraz z odsetkami umownymi. Wobec nie wywiązywania się przez pozwaną z umowy, Bank w dniu 8 stycznia 2010 r. umowę tą wypowiedział, wskutek czego niespłacona kwota kredytu wraz z odsetkami stała się wymagalna. Wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu tut. Sąd w sprawie IX Co 2740/10 nadał klauzulę wykonalności. Na tej podstawie toczyło się postępowanie egzekucyjne, które umorzono.

W dniu 28 sierpnia 2015 r. Bank (...) Spółka akcyjna w G. zawarła z powodem Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. umowę sprzedaży wierzytelności, cedując na powoda prawa i obowiązki wynikające z umowy z dnia 23 kwietnia 2008 r. O przelewie zawiadomiono pozwaną.

W dniu 4 marca 2016 r. pozwana zawarła z powodem umowę ugody, w której uznała wierzytelność powoda wynikającą z umowy z dnia 23 kwietnia 2008 r. w kwocie 17.510,19 zł, określonej jako kwota bazowa ugody, zobowiązując się do ratalnej zapłaty tej kwoty, powiększonej o odsetki umowne naliczone od daty płatności pierwszej raty za czas trwania ugody w wysokości 9,5% rocznie. Zgodnie z ugodą, odsetki te w przypadku dokonywania spłat w uzgodnionych ratach wynieść miały 8.316,47 zł. Łączne zobowiązanie pozwanej wynikające z ugody opiewało na 25.826,66 zł .

Pozwana nie spłaciła żadnej raty wynikającej z ugody, w związku z czym ugodą ta została przez powoda wypowiedziana na podstawie § 4 ust. 1 ugody.

Zadłużenie pozwanej wobec powoda wynosi 19.910,40 zł, w tym niespłacona kwota bazowa ugody wynosi 17.510,19 zł , naliczone od niej skapitalizowane odsetki umowne wg stopy 9,5% rocznie – 663,57 zł, a odsetki umowne za opóźnienie w wysokości dwukrotności stopy odsetek ustawowych za opóźnienie liczone od kwoty bazowej od dnia 28 lipca 2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu – 1.736,64 zł.

okoliczności niesporne, a nadto dowody:

- wniosek k. 95-96

-umowa kredytu k. 97-99

-kalendarz spłat k. 101

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 47-49
- zawiadomienie o przelewie k. 102
- pisma powoda k. 50, 57
- ugoda k. 53-56
- wypowiedzenie ugody k. 51
- potwierdzenie nadania k. 52
- wniosek k. 1 oraz postanowienie k. 45-46 akt Km 1656/10
- postanowienie k. 24, wniosek k. 2 akt sprawy IX Co 2740/10

Pozwana ma 72 lata, utrzymuje się z emerytury w kwocie 601,74 zł miesięcznie. Dochód pozwanej z tego tytułu w 2017 r. wyniósł 11.938,84 zł.

Pozwana została uznana za osobę o znacznym stopniu niepełnosprawności w orzeczeniu z 21 października 2016 r. Stwierdzono, że w związku z tym pozwana wymaga pomocy innej osoby w związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

W okresie od 2 do 10 kwietnia 2017 r. pozwana przebywała w szpitalu z rozpoznaniem hipotensji z nadkomorowymi zaburzeniami rytmu serca, udaru niedokrwinnego mózgu pod postacią dyskretnego niedowładu połowicznego prawostronnego, nadciśnienia tętniczego, choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. Ponadto stwierdzono, że pozwana ma wole guzowate tarczycy, przebyła operację kręgosłupa i appendektomię.

dowody:

- odcinek emerytury k. 14,15
- karta informacyjna k. 16-17
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 18-19

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Wskazać należy, iż pozwana nie kwestionowała roszczeń pozwu, ani co do zasady, ani co do wysokości. W pismach procesowych wskazywała jedynie na okoliczności dotyczące stanu jej zdrowia i sytuacji materialnej, w wyniku których nie jest w stanie spłacać swych zobowiązań. Stan faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny, a został dodatkowo poparty dowodami z dokumentów zawnioskowanymi przez strony, których wiarygodność nie budziła zastrzeżeń.

Dochodzone pozwem roszczenia wynikały z umowy kredytu zawartej przez pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda, której treść została przez strony zmodyfikowana w ugodzie zawartej w dniu 4 marca 2016 r. W ugodzie tej pozwana zobowiązała się zapłacić powodowi kwotę 17.510,19 zł z odsetkami umownymi tzw. kapitałowymi w wysokości 9,5% rocznie, a w przypadku opóźnienia w zapłacie – odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności stopy odsetek ustawowych za opóźnienie, a zatem – odsetek maksymalnych za opóźnienie w rozumieniu art. 481 § 2¹ k.c. Nie rodziło sporu stron, iż przedmiotowa umowa ugody została wypowiedziana, wobec braku spłaty przez pozwaną wskazanych w niej rat. Tym samym stała się wymagalna zarówno kwota 17.510,19 zł, jak i odsetki umowne kapitałowe, naliczone przez powoda za czas trwania ugody na kwotę 663,57 zł. Powód miał prawo naliczyć również odsetki umowne za opóźnienie w wysokości dwukrotności stopy odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty

17.510,19 zł, zgodnie z § 4 ust. 5 ugody, co uczynił za okres od dnia 28 lipca 2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, kapitalizując je na kwotę 1.736,64 zł.

Od dnia następnego po dokonanej kapitalizacji odsetek umownych za opóźnienie, który zbiegł się z dniem wniesienia pozwu, powód miał prawo naliczać od kwoty 17.510,19 zł dalsze odsetki umowne za opóźnienie, a od skapitalizowanych odsetek – dalsze odsetki na podstawie art. 482 k.c.

Zważywszy, że roszczenia powoda zostały wykazane dowodami z dokumentów, a ponadto znajdowały oparcie w umowie ugody i przepisach prawa, a nadto nie były one przez pozwaną kwestionowane, w punkcie I wyroku uwzględniono powództwo w całości.

Okoliczności podnoszone w toku postępowania przez pozwaną nie mogły zniweczyć roszczeń powoda. Dały one jedynie asumpt do zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. przy rozstrzygnięciu o kosztach procesu. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W tym zakresie Sąd miał na względzie, iż brak spłaty wymagalnych zobowiązań przez pozwaną związany jest z jej obiektywnie trudną sytuacją materialną – pozwana nawet w skali roku nie osiąga dochodów, które pozwoliłyby na zaspokojenie wierzyciela. Pozwana utrzymuje się z emerytury w kwocie ok. 600 zł miesięcznie, co w świetle zasad doświadczenia życiowego nie wystarcza na zaspokojenie jej wszystkich podstawowych potrzeb, a że pozwana ma ponad 72 lata i jest osobą dotkniętą licznymi schorzeniami, nie ma możliwości pozyskania dodatkowych dochodów, tym bardziej, że sama wymaga ona pomocy osób trzecich przy codziennych czynnościach. Zważyć przy tym należy, iż pozwana doznała udaru niedokrwiennego mózgu już po zawarciu umowy ugody i również po jej zawarciu stwierdzono, że pozwana ma znaczny stopień niepełnosprawności. Pogorszenie stanu zdrowia i konieczność zapewnienia pozwanej opieki innym osobom niewątpliwie zwiększyły potrzeby pozwanej, a tym samym wydatki, ujemnie wpływając na możliwość wywiązania się z zobowiązań wynikających z ugody. W tych okolicznościach Sąd uznał, że obciążenie pozwanej dodatkowo kosztami procesu sprzeciwiałoby się zasadom słuszności, a tym samym orzekł jak w punkcie II wyroku.